

סיכומי המשניות מסכת עירובין פרק ז'

א. כללו של דבר הוא : 1. אם יש חיבור בין שני החצירות מערבין רק אחד .

2. אם יש הפסק בין שני החצירות מערבין שנים .

3. אם יש הפסק בין שני החצירות אך יש דבר המחבר ביניהם

מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד .

ולפי כלל זה נבין את כל ה12 דינים המופיעים בפרק כדלקמן :

מערבין אחד	מערבין שנים	12 אופנים
Y	Y	חלון 4/4 בתוך עשרה
ψ	Y	חלון פחות מ-4/4 או למעלה מעשרה
ψ	Y	כותל גבוה 10 בין שני החצרות
Y	Y	פתח בכותל עד 10 אמות
Y	ψ	פתח בכותל מעל 10 אמות "פרצה"
ψ	Y	חריץ עמוק 10 ורחב 4
ψ	Y	חריץ עמוק 10 ורחב 4 ומלאהו בקש
Y	ψ	חריץ עמוק 10 ורחב 4 ומלאהו בעפר
Y	Y	נתן על החריץ נסר ברוחב 4
ψ	Y	נתן על החריץ נסר פחות מ-4
ψ	Y	מתבן בין החצרות גבוה 10
Y	ψ	נתמעט התבן מ-10 טפחים (במשך יותר מ-י' אמות)

ב. שיתופי מבואות

1. יכול הוא להניח חבית לכולם 2. מזכה על ידי בני הגדולים וכל מי שאין ידם כידו (מפני שאם רוצה לזכות לאחרים צריך לצאת מרשותו ואם ידם כידו נשאר ברשותו 3. שיעור האוכל אם הם יותר מ 18 אנשים אזי מספיק מזון שתי סעודות דהיינו כ- 18 גרוגרות אך אם פחות מ 18 איש כגרוגרת לכל אחד ואחד 4. כל זה כשם לכתחילה העירוב אך אם נתמעט מספיק שיסאר כל שהוא 5. אם נתוספו אנשים במבוי ויש להם פתח גם למבוי אחר צריך להודיעם לפני שמזכה להם כי ע"י שמזכה להם מחייבם ללכת במבוי הזה ולא האחר והרי הוא חוב להם ואין חבין לאדם שלא בפניו

נמצא עירובי חצירות זכות הוא דאם לא אינו יכול לטלטל כלל , ומזכה לו שלא בפניו . עירובי תחומין זה חוב כי אולי בכלל רוצה ללכת לכיון השני ובזה שעירב עליו בצד זה אין לו בצד אחר כלום . שיתופי מבואות אם יש לו פתח למבוי אחר זה חוב ואם לאו זה זכות .

ג. מחלוקת אם צריך שלם או לא דלר"א פרוסה גם כשר ולר"י ככר הוא עירוב.

ד. מן התורה מעות קונות לו לאדם , אך חכמים התקינו שלא יקנו עדי יעשה

משיכה וכו' ולכן אם נתן אדם מעות לחנווני שיקנה העירוב גם בשבילו סוברים חכמים שהיות ונתכוון לקנות עם המעות לא קונה לו העירוב אך רבי אליעזר סובר שהקילו עליו והעמידוהו על דין תורה וקונה לו מעותיו אך מודים

כולם דאם נתן לאיש אחר (ולא החנווני) מעות דקונה לו זכאן לא התכוון לקנות ע"י מעותיו אלא ע"י זה שכשיגביה לעצמו יתכוון גם לזכות אותו .